

עפ"ת 14210/05/14 - חיים אברהמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 14210-05-14 אברהמי נ' מדינת ישראל 05 יוני 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער חיים אברהמי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד אבנר מנוסביץ

ב"כ המשיבה - עו"ד אסף שביט

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער, אזרח ותושב ישראלי אשר שנים ארוכות שהה בארה"ב, אם כי הגיע לארצנו מדי פעם.

רישיון הנהיגה הישראלי שלו לא היה בתוקף שנים רבות משלא חודש על-ידו כבר משנת 1976. עובר ליום 05.02.12 המערער נהג ברכבו בתל-אביב, וזאת אחרי שכבר ביום 23.06.11 נפסל רישיון הנהיגה שלו בהיעדרו בבית משפט לתעבורה למשך 36 חודשים.

המערער שהה בישראל עובר לאותה תקופה למעלה משנה, ולכן רישיון הנהיגה האמריקאי, הוא הבינלאומי, לא מספיק היה לצורך נהיגה בישראל. בשל כך אפוא נידון על נהיגה ללא רישיון בר-תוקף, ובשל אותה עבירה נגזרו לו 36 חודשי פסילה.

המערער, משנודע לו פסק דינו הראשון של בית משפט קמא, זה שפסל אותו מלנהוג למשך 36 חודשים, הגיש בקשה לביטול פסק הדין, הוזמן למועד הדיון באותו עניין אך לא התייצב. בית משפט קמא ביטל את עיכוב ביצוע של אותו פסק דין, והמערער חזר להיות במעמד של מי שפסול מלנהוג ולמרות זאת, כאמור, ביום 05.02.12 נהג ובשל כך בית משפט קמא הרשיעו לאחר שמיעת ראיות בפסק דין נכון שאין כל הצדקה להתערב בו.

עמוד 1

במסגרת הערעור בפניי על הכרעת הדין טוען ב"כ המערער שמשבוטל, בסופו של יום, פסק הדין הראשון אשר הפעיל את עונש הפסילה בפועל של 36 החודשים ונגזר דינו של המערער במקום זאת לעונש פסילה של חודש ימים בלבד, הרי יש למחוק את עבירת הנהיגה בזמן פסילה.

טענה זאת אין בה כל ממש. פסק דין שניתן לביטול וטרם בוטל עומד בתקפו לרבות תוצאותיו עד הביטול, והביטול אינו פועל רטרואקטיבית אלא פועל מאותו יום והלאה. הלכה זו ידועה וברורה.

בית משפט קמא לא הודע עובר למתן הכרעת הדין שפסק הדין הראשון מיום 23.06.11, ת"ת 5901-05-11 של בית המשפט לתעבורה, בוטל בסופו של יום וניתן אחר במקומו, אך לצורך הכרעת הדין אין לכך משמעות וכאמור, הכרעת דינו של בית משפט קמא מיום 03.12.13 נכונה ואין מקום להתערב בה.

בגזר הדין שהטיל בית משפט קמא על המערער בשל אותן עבירות שבהן הורשע - נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברישיון לא תקף וללא כיסוי ביטוחי בנהיגתו, הטילו על המערער קנס בסך 5,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתם, פסילה בפועל למשך 24 חודשים, פסילה ומאסרים מותנים.

הנני סובר שבנסיבות מקרה זה, בעיקר לאור העובדה שפסק דינו הראשון של בית המשפט לתעבורה, זה מיום 23.06.11 בוטל ושונה, ובנסיבות האישיות של המערער, לרבות עברו התעבורתי הלא-מכביד (בארץ), העובדה שאמנם רישיון הנהיגה הישראלי שלו לא היה בתוקף שנים ארוכות, אך בנסיבות שאין חובה לרישיון נהיגה ישראלי למי שאת רוב זמנו מבילה בחו"ל, כנסיבותיו של המערער, העונש שהוטל על המערער, למרות חומרת העבירות, הננו כבד יתר על המידה. הנני סובר שיש הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא.

הנני מוצא להפחית את עונש הפסילה בפועל לתקופה של שמונה חודשים בלבד.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

**ניתן והודע היום, ז' סיוון התשע"ד,
05/06/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד